

Αλβανίας Αναστάσιος: Ο ιός της υπερηφάνειας και οι μεταλλάξεις του

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Αλβανίας](#)

Στον πνευματικό ιό της υπερηφάνειας και τις μεταλλάξεις του που ταλαιπωρούν εδώ και αιώνες τον άνθρωπο και τις κοινωνίες αναφέρθηκε από τον Καθεδρικό Ναό της Αναστάσεως του Κυρίου στα Τίρανα ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κ.κ. Αναστάσιος.

Του Νικόλαου Ζαΐμη

Στον σύντομο αγιογραφικό σχολιασμό με αφορμή την ευαγγελική περικοπή του Τελώνη και του Φαρισαίου, ο Μακαριώτατος, αρχικά παραλλήλισε τον ιό της εποχής μας, covid-19, με τον πνευματικό ιό της υπερηφάνειας.

“Τα τελευταία χρόνια ταλαιπωρεί την ανθρωπότητα αυτός ο περίεργος ιός, ο covid-19, αυτός ο αθέατος εχθρός που έχει δημιουργήσει μια γενικότερη αναστάτωση στη ζωή μας. Με πάρα πολλές μεταλλάξεις επηρεάζει τη ζωή των κοινωνιών, των οικογενειών. Δημιουργεί μια κόπωση, μια μελαγχολία, μια απομόνωση. Σήμερα η Εκκλησία μας μιλά για έναν άλλο πνευματικό covid, έναν

άλλο ιό, που αιώνες τώρα ταλαιπωρεί την ανθρώπινη κοινωνία, για την υπερηφάνεια και τις πολλές μεταλλάξεις της στην τόσο σύντομη και εκφραστική παραβολή που ακούσαμε. Βλέπουμε να υπάρχουν ορισμένες σχέσεις των ανθρώπων με τους άλλους και με τον εαυτό τους. Για τον Τελώνη το υποκείμενο παραμένει ο Θεός και ο ίδιος είναι το αντικείμενο. «Θεέ μου, εσύ έχεις την πρωτοβουλία, συγχωρέσε με τον αμαρτωλό». Για τον Φαρισαίο το υποκείμενο δεν είναι ο Θεός, αλλά ο εαυτός του. Εγώ. Στην προσευχή του λέει: «Ο Θεός σε ευχαριστώ». Εγώ ενεργώ και ευχαριστώ εσένα. Εγώ έχω καταφέρει αυτά που έχω καταφέρει. Και με μια σκληρότητα μιλάει για όλους τους άλλους, από τους οποίους διαφέρει, που είναι άδικοι, άρπαγες», ανέφερε.

Ο τραγικός παραλογισμός

Το βασικό αίτιο που οδηγεί την ανθρώπινη οντότητα στο να προσβληθεί από τον ιό της υπερηφάνειας είναι το εγώ που προτάσσει έναντι του Θεού. Ο εγωκεντρισμός γίνεται το κέντρο της ζωής απομακρύνοντας τον άνθρωπο, τις κοινωνίες, τους λαούς, από τον Θεό. Αυτός ο παραλογισμός είναι που οδηγεί στην τραγωδία.

Όπως ανέφερε ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος: “Αυτή η αλλαγή του άξονα της υπάρξεως είναι το βασικό μυστικό της υπερηφάνειας. Κέντρο ζωής και κέντρο υπάρξεως δεν είναι ο Θεός, αλλά το εγώ. Είναι ένας παραλογισμός τραγικός από τον οποίο εξαρτώνται και οι άλλες οι σχέσεις που έχει με τους άλλους ανθρώπους. Πρέπει να θέσουμε στον εαυτό μας το ερώτημα έτσι ανοιχτά: «Ποιο είναι το κέντρο της υπάρξεως; Και της δικής μου. Ο Θεός ή ο δικός μας εγωκεντρισμός;» Εκεί βρίσκεται η μεγάλη τραγωδία που δημιουργεί τόσες συγκρούσεις μέσα στις οικογένειες, μέσα στις κοινωνίες, μέσα στους λαούς. Αυτή η περηφάνεια γίνεται ποιο τραγική όταν συνδέεται με εξωτερικές εκφράσεις δήθεν ευσεβείας προς τον Θεό. Η τρέλα φτάνει στο απόγειο. Πολλές φορές στη σημερινή εποχή μαζί με τις πολλές άλλες μεταλλάξεις που έχουμε της υπερηφάνειας υπάρχει και η εξής περίπτωση. Πάρα πολλοί ζουν τελωνικά και καυχώνται φαρισαϊκά. «Εγώ δεν είμαι σαν τους άλλους τους υποκριτές που πηγαίνουν στην Εκκλησία, που κάνουν τους ευλαβείς κτλ. Εγώ είμαι ντόμπρος κάνω το ένα κάνω το άλλο», και καυχώνται για αυτό”.

Το έλεος του Θεού, απελευθέρωση από τον επικίνδυνο ιό

“Αδελφοί μου, ας παρακαλέσουμε τον Θεό να μας βοηθήσει να κάτω από ποια μετάλλαξη αυτού του φοβερού ιού της υπερηφάνειας πολύ συχνά επηρεαζόμαστε και εμείς και ας ζητήσουμε το έλεος Του για να μας ελευθερώσει από αυτό το τόσο επικίνδυνο ιό που καταστρέφει την ζωή μας. Και ας μην ξεχνάμε την τελευταία φράση του Κυρίου «Πας ο υψών εαυτόν ταπεινωθήσεται» που είναι μια επανάληψη

μιας αλήθειας που την βλέπουμε ήδη στην Παλαιά Διαθήκη «Ο Θεός υπερηφάνοις αντιτάσσεται». Όχι απλώς δεν τα ανέχεται, αλλά αντιτάσσεται. «Ταπηνείς δε δίδωση χάριν». Ας προχωρήσουμε στην ζωή μας επαναλαμβάνοντας με όλη μας την ύπαρξη την ικεσία του τελώνη «Ο Θεός, ιλάσθητι μοι τω αμαρτωλώ», κατέληξε.